

minister, at Forslaget, som det forelaa fra Folketinget, betegnede et væsentligt Fremskridt fra den nuværende Tilstand, og at Saltvandsfiskeriet, hvis Forslaget blev til Lov, vilde være stillet under gunstige Udviklingsbetingelser. Det var omtrent, hvad den højtærede Minister den Gang sagde, og jeg kan slutte mig dertil. Jeg tror, at Forslaget, som det nu foreligger, virkelig betegner et Fremskridt for Saltvandsfiskeriet og Saltvandsfiskerne, og der har jo som bekendt været en ret stor Utilfredshed mellem Fiskerbefolkningen med den nugældende Lov af 1888, saaledes at det er at haabe, at denne Lov, hvis den kan blive gennemført, vil vække Tilfredshed mellem Fiskerbefolkningen. Jeg skal dog udtale her, hvad jeg i øvrigt tidligere har udtalt her i Tinget, at det at opnaa Bestemmelser om Saltvandsfiskeriet, med hvilke alle Parter ville være tilfredse, er ganske uopnaaeligt. Der er saa modstaaende og modstridende Interesser, at man kan være vis paa, at enkelte altid ville føle sig forfordelte. Det gælder om her at arbejde hen til et Maal, hvorom man maa erkende, at man har gjort sit mulige for ikke at gøre Uret mod nogle enkelte.

Idet jeg altsaa anbefaler Lovforslaget væsentlig i den Form, hvori det nu foreligger, til det høje Ting, kan jeg meget godt forstaa, at der fra enkelte Sider kan fremkomme Indvendinger mod enkelte Punkter, saaledes som der fremkom fra det ærede 1ste Medlem for 8de Kreds (Breinholt-Vandborg). Jeg selv har ogsaa paa enkelte Punkter visse Betæneligheder. Der er det store Spørgsmaal om, hvorvidt man tør gaa saa vidt, som i Lovforslaget er fastsat med Hensyn til at give Vaadfiskerne større Frihed, end de hidtil have haft. Lovforslaget betegner ganske vist en stærk Indrømmelse til Vaadfiskeriet. Det beror jo paa, hvorvidt man er bange for, at en slig større Frihed ved Brugen af Vaad vil medføre en for stærk Beklipning af vor Fiskebestand, saaledes at det skulde gaa ud over Fiskebestanden eller til syvende og sidst over Fiskerne selv, men det andet Ting har ikke næret en saadan Frygt, og har Biologisk Stations Udtalelser at slutte sig til i saa Henseende, idet denne har udtalt, at der stedse vil være Yngel nok, men at det, det kommer an paa, er ikke at fiske umoden Fisk. Jeg siger her til den Forandring, der blev indført i det oprindelige Regeringsforslag i det andet Ting, hvorved den Tid, Vaadfiskeriet skulde være forbudt, i Stedet for

som af Regeringen foreslaaet fra 15de November til 31te Maj, blev forandret til fra 1ste December til 30te April. Forandringen fra 15de November til 1ste December spille ikke for mig nogen Rolle, men derimod er det selvfølgelig en meget indgribende Bestemmelse at give hele Maj Maaned fri for Vaadfiskeri, og det fremhæves ogsaa fra mange sagkyndige Sider, at det let vil gaa ud over Fiskebestanden, idet det som bekendt netop er i Foraarsmaanederne, at Plante- og Dyrelivet vokser frem, og at Yngelen gydes ud fra Fiskene. Denne Bestemmelse bør ogsaa ses i Forbindelse med § 42, hvor Arealet for de laasede Vande er blevet forandret fra det af Regeringen foreslaaede, nemlig $\frac{1}{4}$ til $\frac{1}{6}$. Begge disse Bestemmelser medføre jo en vis Fare for, at der vil blive taget stærkt fat paa Yngelen, og det beror paa, om man har nogen Frygt i saa Henseende, om man kan gaa med til det. Jeg siger ikke, at det ikke er muligt at gaa med til det, men det er et Spørgsmaal, som ganske vist kan have sine Betæneligheder, og som nærmere bør overvejes. Naar jeg saaledes har fremhævet mine Betæneligheder, skal jeg dog ved Siden deraf erkende, at de Maalbestemmelser, som ere indsatte af Folketinget, i det hele taget forekomme mig at være tilfredsstillende, og naar man er enig med Biologisk Station i, at det særlig kommer an paa, at det ikke er umoden Fisk, der fanges, saa er der jo en Mulighed for at kunne give løsere Tøjler med Hensyn til at drive Vaadfiskeriet i en større Periode end oprindeligt paatænkt i Regeringsforslaget.

Der er et andet Punkt, som jeg heller ikke kan lade være at have nogen Betænelighed ved, det er, naar der i § 14 i Folketinget er indført den Ændring fra det oprindelige Regeringsforslag, at det skal være tilladt ved Landsætning af Baade at ilandbringe Undermaalsfisk, men at de levedygtige straks atter skulle udsættes i Havet efter Sortering paa Stranden eller i Havnen; den døde Undermaalsfisk maa kun anvendes som Føde til eget Brug. Regeringsforslaget lød paa, at Undermaalsfisk i Henhold til denne Paragrafs Bestemmelse ikke maatte ilandbringes men straks skulde udsættes i Havet. Det er i det nu foreliggende Forslag tilladt, at Fisken maa bringes i Land ved Landsætning af Baade. Jeg skulde ikke være kommen ind paa denne Bestemmelse, som dog maaske er acceptabel ved nærmere Forhandling, naar det ikke var, fordi jeg vilde henlede Opmærksomheden paa, at den strider mod